

בא ראה, בשעה שרצה הקדוש ברוך הוא לקחת נקמות מעמים עובדי עבודת פוכבים ומללות, התעורר השמאל, והתמלאה הלבנה מאותו הצד דם. ואז נבעו מעינות ונחלים של מטה, כל אותם של צד שמאל בדם, ולכן הדין שלהם דם.

בא ראה, כשהדם הזה מתעורר (כשהדין מתעורר על העולם בגלל אותו דם של ההרוגים, הקדוש ברוך הוא מתעורר) על העם, אותו דם של ההרוגים הוא שיתעורר עליהם עם אחר והורג אותם, אבל (בעת) במצרים לא רצה הקדוש ברוך הוא להביא עליהם עם אחר לעורר עליהם דם, משום שישראל היו ביניהם ולא יצטערו משום שדרים בארצם, אבל הקדוש ברוך הוא הפה אותם בדם בנהרות שלהם, שלא היו יכולים לשותו.

ומשום שהשלטון שלהם שולט באותו נהר, צנה הקדוש ברוך הוא לשליט שלהם בראשונה, כדי שתלקה יראתם בראשונה, משום שהנילוס היה אחד מיראותיהם, וכן שאר היראות שלהם נבעו דם. זהו שפתיב והיה דם בכל ארץ מצרים ובעצים ובאבנים.

רבי חייא קם לילה אחד לעסק בתורה, והיה עמו רבי יוסי הקטן, שהיה תינוק. פתח רבי חייא ואמר, (קהלת ט) לך אכול בשמחה לחמך ושתה בלב טוב יינך פי כבוד רצה האלהים את מעשיך. מה ראה שלמה המלך שאמר פסוק זה?

א"ר שלמה, כל דבריו היו בחכמה, וזה שאמר לך אכול בשמחה לחמך. בשעה שאדם הולך בדרך הקדוש ברוך הוא, הקדוש ברוך הוא מקרב אותו אליו ונותן לו שלמה ומנוחה, ואז

הוא חזי, בשעתא דבעי קדשא בריך הוא למיסב נוקמין מעמין עובדי עבודה זרה, אתער שמאלא, ואתמליא סיהרא מההוא סטרא דמא. וכדין, נבעין מבויעין ונחלין דלתתא, כל אינון דלסטור שמאלא דמא. ועל דא, דינא דילהון דמא.

הוא חזי, כד האי דמא אתער (נ"א כד דינא אתער על עלמא בגין שהוא דמא דמטולין קדשא בריך הוא אתער) על עמא, ההוא דמא דקטולין איהו דיתער עלייהו עמא אחרא וקטיל לון. אבל (השתא) במצרים, לא בעא קדשא בריך הוא לאייתאה עלייהו עמא אחרא לאתערא עלייהו דמא בגין דישראל הווי בינייהו, ולא יצטערו בגין דיירין בארעא דילהון, אבל קדשא בריך הוא מחא לון בדמא, בנהרין דלהון, דלא הווי יכולין למשתי.

ובגין דשולטנותא דלהון, שלטא בההוא נהרא, פקיד קדשא בריך הוא לשולטנותא דלהון בקדמיתא, בגין דילקי דחלא דלהון בקדמיתא, בגין דנילוס חד דחלא דלהון הוה, וכן שאר דחלין דלהון נבעין דמא. הדא הוא דכתיב והיה דם בכל ארץ מצרים ובעצים ובאבנים.

רבי חייא קם ליליא חד למלעי באורייתא, והוה עמיה ר' יוסי זוטא, דהוה רביא. פתח ר' חייא ואמר, (קהלת ט) לך אכול בשמחה לחמך ושתה בלב טוב יינך פי כבוד רצה האלהים את מעשיך. מאי קא חמא שלמה דאמר האי קרא.

א"ר שלמה כל מלוי בחכמה הווי, והאי דאמר לך אכול בשמחה לחמך, בשעתא דבר נש אזיל באורחוי דקודשא בריך הוא, קדשא בריך הוא מקרב ליה לגביה,